

att till Lärare Samuelsson
A. Bondager 1860
attfångs Teel R/90.14

Uppfyll oss besträffa med
dina när. så vilje vi fröj-
das och glada vara, våra
livsdagar. (vattent)

Föreläsning af vår kyrkotas
 heliga Text. Skule vi på
 denna Mornens heligade
 stund efterfinna rättä betyd
 delson af orden Uppjell aff bit
 tade med din.

Den 20 Psalmen handlar
om detta lifets ovarsaklighet
och är enligt manuskripten
författad af Moses, och
emedan Gud, sin vrede strä-
far menneskan med död
för syndens skull. så ställer
psalmen författaren denna bön

till Herren. Uppfyll oss
bittrida med din Nåd. Och
godet bittrida betyder, tidigt
d. v. s. i ungdomen, förrän
de onda dagar kamra
och grön näkter. Moses
kunde afven erfara, huru
fränt det är, för en gammal
man människa, att emotta
en så tillgiven Nåd.
Moses var redan 80 år
gammal, när han fick höra
Guds röst i den brinnande
busken. Det visade, huru
likasom andra Oomvända
Människor, för olydnad
och motstånd mot
Gud. Moses ville icke
allt gå, dit Herren befäl
någons, för Moses tyckte
att det var närliggande och
lättare, att välla busken

är att föra Israel barn
uter den egyptiska tråldomen
Han visste väl att den jung
lösa kapten skulle försörja
Jaka honom mycket bekun
mer. An. föregaf han att
hade få låg rätt att den
flora församlingen, ike skul
le höra hans ord. An. åter fö
regaf han att Israel barn
icke skulle tro hans ord.
Men när Herren blev vred
på Mose Mose lyda, och ge
nam Gud kraftiga under för
de Mose tilligen Israel barn
till det förlämnade landet
Man vet ike precis tid
då Mose stred den faln
jung Herod David i fängel
sin färbak. Men det är
sannolikt att Mose stred
denna faln i sin älderdans
då han kände att dödens
Nalkad. Han kände då att
han redan i sin ungdom
hade blifvit upfostrad af

af Guds nåd, han de hvar
hafva bättna anstånd
den korta och affkattbara
näsa tiden. Ut i den fuln, hvar
ifrån dagens. Det är tagers
tydas mycket om detta. Ufuer
färdhet och orsak till
"där af betänka, att vi de
måtte, på det vi måtte följ-
fländige, var da." Men den
efuer: för fynda färdhet
tänkes inte på döden: utan
efuer blinda fram: pådes frut
chance, han väl vet, att han
inte, han slipper undan döden.
Det är inte många nu, för
tiden, som har den äfventyrliga
att han blifver fälig, när staden
dammes. De flesta minni
Måste tillstå att de inte blif-
va fäliga med ett färdigt
efuerde, som de nu hafva
Men de skulle inte vilja
den till det näste, val blif-
va några nås, nås. döden

Kammerer men mäst, kunde
alldrig inbilla sig, att det bli
någons råd, när dades kammer
utan han beder. Uppfyllt oss bet
tids med dess råd. Han kunde
inte veta, på den bättring, jag
säger i dades stupade; och de följde
kunde han inte uppkjupa för
bättring till dades stupade, utan
när Herrens kallade honom, utan
ja gick han, chunn mot sträpning
i bänjass. Och ja gånge i
druv, och Profeterna, de gånge
de Alla sina verk, när Gud
befallt dem, att gå ut att
predika för det agudaktiga
folket, men de måtte likväl
göra, som Gud hade befallt.
Och hunc gick det med P
feter Janna, som inte ville
predika för hedjagarne i Ni
niv. Hanc ville gånge sig
under Gud, ansikte på
det han skulle sippa

predika för hedningarne
och hvar fars vill hvar
predika för hedningarne
Jo! han fruktade att hed-
ningarne skulle
ihjäl honom, om han på
Guds befäling, förkunnade
de som den påståfverle do-
men, eller stadeges förflorande.
Ty hvar vilte förut, att
hedningarne hata all för-
klaring. Men, som förklarade
dem. Ty för hedningarne vilja
inte hvar talas om någons
fordomelse, emedan de hafva
den inbillningen, att de inte
hafva förkommit någons för-
domelse. Hedningarne
nästa, att Gud inte
hindarna dem, när de göra
hvar man vill. Om hed-
ningarne frukta för dem
fruktade, att Gud
inte hindarna alla, som inte

blifvit rättis ordning Amman
da och näringt födda, antingen
de gäst husar omars rätt
eller ej. om de blott hänga
färdig äro tygget för att
alla som i huset äro äro äro
färdig måtte blifva för häng
da. för häng häng häng
göra häng, häng häng häng
göra i häng häng häng
när de häng häng häng
snart förgås för häng
göra i häng häng häng
förmå häng häng häng
Churer häng häng häng
förmå häng häng häng
andra häng häng häng
när häng häng häng
förmå häng häng häng
häng häng häng häng
d. v. häng häng häng
lärar häng häng häng
och häng häng häng
häng häng häng häng

och tillfärdig upphände. Den
hade ingen till att spela
och så kallade sig för
och så den beströmt
kände Gud den stora
den. Men den stora
blef end på den, det
att han var så
enat herriggarne.
Men nu tog åfuer de
färdiga herriggarne
Gud skall stora
Muna att den Gud
de bärfärdiga herriggarne
förras han väl åfuer
de obärfärdiga herriggar
ne, som ingen
och han frän
obärfärdiga herriggarne
fält den tron, att Gud är
Nadig och han
enat den? Jo
han inbillat den att
gå hem, är så
han kändes den

och tillfärdig upphände

Ja
i från gäsa hyas man rätt
Men det är befraga de
författar tiger; ty fr. Gud
kates inte gäcka sig. Gud
sändas, att alla redningas
de. Men vana danta. Eller
inte danta. Skala använda
sig att gäsa bättning. Och
detta blir för ju förs dess
hållare. Ty ju längre man
skädes desto mer din färd
du förarade till det. Det är
ingen annan för bättnin
gen. Vår frö. Tänk på din
frågare. din Ungdom
förs är de andra dagar kom
ma och även nalkas, då du
vår det sägande. de befraga
mig inte. Och mager veder
slagen. Text. Uppfyllt
tillika mer till
vår, 1740

få vilje vi glade vara
 och fräjdag i alla
 våra betnad, da-
 gar. Det är väl
 fannit, att gummor
 kan ike pass
 af egen kraft
 blifva en Chris-
 ten. Men dess
 utmärket värtis-
 gere kan han go-
 ra: kan han lätta
 bli att svara frä-
 ja: kan han lätta
 bli att stjåla, kan
 han lätta bli att
 rova, kan han lätta
 bli att vara på
 handig: kan han
 lätta bli, att
 ut sig med gull-
 der granulat: kan
 han lätta bli, att

att tillbringa barnen, hollan
 och de som äro af förtroende
 till honom och de som äro
 af förtroende till honom
 och de som äro af förtroende
 till honom och de som äro
 af förtroende till honom

att inte bryta sig om
hall, han kan låta bli
att tunga och besvara
sin nästa; han kan låta
bli att hålla torg, men
ett and. han är inte trass
med ett afvieskarna fina
därliga lammor & fjödar
tyg. Men denna är
inte ännu allas nått för
dignitet uppfyllt; ty man kan
alltså gå den stjärte
båtningen, på årtio år, är
nu allt det som på
till en gammal Christendom
en som angår, en lifvande
Tro, som han inte kan göra
sjelf, ty det till fördrag, den
Heliga Andes Gudens. Han
Nu tänker man sig hur
hvad hjälper det, att jag gör
den stjärte båtningen.

då jag äka fullt
mått. fara till Hel-
het. Det är bättre, att jag
föres, hvaras frus, frätter.
gas grunne, frutar, kastar
håller mig, luftes. Om jag
läter bli allt det där, all
ändå ike kan bli frus
fälig. för är min, utvär-
dering ingen tung an-
en skymtens. Och ännu
flare skymtare bli jag,
om jag gör mig batfärlig
gas och förklarar, eller håller
hufvudet, och ligar. Nej
det gör jag ike så, och
och talar dess, jag läsa men
niskan, som hallo, går raka
vägen fram till Hel-
het, att hon skulle vändas

om att stanna i synla
laget. Men Guds huskäll
ning med människo-
skapet visar oss att den
som vill få en varda, han
måste gå på med den
Uvante, bättringen, och
göra allt hvad han kan
till sin förbättring. Ty Jo-
hannes dagarna med bät-
tring, som med bät-
ret är hardt när. Och
jag dagarna med vatten,
Men efter mig kommer
den som skall dagarna
med den hel. Ande och
Eld och dermed aflyttas
han den hel. Ande, som
Människan inte kan

Taga ut oss, den gifna vändes
Alla de, som jag har med mig
Med nåttese till bättnings
Blefva sedermera uppfylle
Med dess H. A. Och församma
Någon andring, nästa vi
Anner. Missifman. Mätte
Käfft blifva värt, och
gammal väckelsen brunn
till en färdig brygg, och der
näst Mätte han få en
de Tro. Därför had Mätte
Uppfyllt en bittida med bliv
nad. så vilja vi fräjd
och glada vana. värd
lefnads dagar. Amen! är
det en någon, som gör bätt
ning? är det någon som verke
ligen kommer, att jag utar
vinger bittning, och jag
blefva enigt, älska jag